

Veniu a mi tots els qui esteu cansats i afeixugats

Xavier Novell, bisbe de Solsona

El dimarts dia 11 de febrer, en la festa de la Mare de Déu de Lourdes, se celebra la XXVIII Jornada Mundial del Malalt.

El papa Francesc ens convida a celebrar-la posant en el centre les paraules de Jesús: "Veniu a mi tots els qui esteu cansats i afeixugats, jo us faré reposar" (Mateu 11,28). Amb aquestes paraules Jesús adreça una invitació als pobres que saben que depenen completament de Déu i que, ferits pel pes de la prova, necessiten ser guarits. Jesús ofereix la seva solidaritat, la seva misericòrdia, la seva persona salvadora, davant d'una humanitat afligida i sofrent. Té ulls que veuen, observen el dolor de tants perquè miren a fons, no passen ràpids i indiferents, sinó que s'aturen i abracen cada persona en la seva condició de salut, sense descartar ningú. I convida a entrar en la seva vida per a experimentar la tendresa: "Veniu !" En Ell s'hi troba la força per afrontar les inquietuds i les preguntes que sorgeixen en la "nit" del cos i de l'esperit. Jesús nodreix aquests sentiments perquè ell mateix es va fer feble, va viure l'experiència del patiment i va rebre al seu torn consol del Pare. Només qui viu en primera persona aquesta experiència sabrà ser consol per als altres. Crist amb la seva passió, mort i resurrecció ens allibera de l'opressió del mal.

Les formes greus de patiment són diverses. Cal personalitzar la manera d'apropar-se al malalt, afegint al guarir el tenir cura per a una recuperació humana integral. El malalt a més dels tractaments espera suport, sol·licitud, atenció..., en definitiva, amor. A més al costat del malalt hi ha una família que pateix, i alhora demana consol i proximitat.

En aquesta condició l'Església desitja ser cada vegada més la "posada" del Bon Samarità que és Crist. La casa on trobar la gràcia. Amb persones que, guarides per la misericòrdia de Déu en la seva fragilitat, saben ajudar a por-

tar la creu fent de les pròpies ferides esclatxes a través de les quals es divisi l'horitzó més enllà de la malaltia.

En tota acció pastoral de la salut i en tots els àmbits socials, cal tenir constantment present la dignitat i la vida de la persona, sense cedir a actes de naturalesa eutanàsica, ni suïcidi assistit o de posar fi a la vida, ni tan sols quan l'estat de la malaltia sigui irreversible. Estem cridats a obrir-nos a la dimensió transcendent. La vida és sagrada i pertany a Déu, per tant és inviolable i no se'n pot disposar (Instr. Donum vitae 5; Carta enc. Evangelium vitae 29-53). La vida ha de ser acollida, tutelada, respectada i servida des que sorgeix fins que s'acaba; ho requereixen simultàniament tant la raó com la fe en Déu, autor de la vida. La caritat cristiana és el millor servei al veritable dret humà.

Gràcies a tothom qui es posa al servei dels malalts, amb gestos de tendresa i proximitat, a imatge del Crist Bon Samarità. Que unint els principis de solidaritat i subsidiarietat es cooperi arreu perquè tothom tingui accés a les cures adequades per a la salvaguarda i la recuperació de la salut. Que Maria sigui per a tots, malalts, famílies i agents sanitaris. Salut!

